

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at forhandle med kommunerne om at oprette en fælleskommunal hotline til underretninger af omsorgssvigt. Hotlinen skal kunne modtage indberetninger fra hele landet og skal sikre at disse straks formidles til de rette kommuner. Naalakkersuisut gives frie rammer til at udforme selve rammen om hotlinen sammen med kommunerne, så længe formålet indfries, nemlig at alle borgere nemt kan ringe til det offentlige og underrette om omsorgssvigt.

(Medlem af Inatsisartut Naaja H. Nathanielsen, Løsgænger)
(1. behandling)

Demokraterne er enige med foreslagsstiller i, at en type indberetnings-instans af denne type kunne være en rigtigt god idé, og kan konstatere på Naalakkersuisuts svarnotat at der findes initiativer i de forskellige kommuner allerede.

Der kunne nok være en fordel ved, at man fra centralt hold strømlinede disse initiativer så man gør det lettest muligt at indberette for en borger der ønsker at indberette omsorgssvigt, men som ikke ved hvordan de skal gøre det.

Men det betyder jo også at disse skal følges op og undersøges rettidigt.

Det er indlysende at det er opfølgning på indberetninger der i første omgang er brug for, men samtidig kan vi gisne om, at der også er en del underretninger der ikke finder sted, fordi borgeren ikke kan gøre det med det samme der konstateres dårlige forhold for et barn eller en ung.

Derfor mener vi fortsat der udestår en del oplysningsarbejde – kampagnearbejde - for både borgere og kommunalt ansatte, i forhold til hvilke typer af sager de skal reagere på omgående, samt hvilke instanser man kan henvende sig til.

Vi er også meget enige i, at der bør findes instanser som ikke er en del af lokalmiljøet man også kan indberette til, så borgere der ønsker at gøre det rette ikke kommer i klemme med lokalbefolkningen, som foreslagsstiller peger på, kan være et meget reelt problem.

Spørgsmålet er, om en hotline, en hjemmeside, eller de 2 muligheder i kombination med et 24-timers loft i virkeligheden er den bedste løsning.

Eller kunne man give Den centrale rådgivningsenhed en under-afdeling der hed indberetninger?

Vi mener samtidig at det ikke kun er kommunalbestyrelserne disse tiltag rettes imod, men at man søger en én-dørs princip-løsning for indberetninger af udsatte børn - herunder måske en feedback til indberetterne indbygget i systemet.

Vi mener samtidig at hele området kan trænge til et løft, hvorfor vi ser frem til Naalakkersuisuts varslede løft på børnelovgivningen, og vil gerne herunder opfordre til, at denne også indbefatter

en strømning af hele områdets lovgivning, og ikke mindst opfølgningstiltag med letforståelige vejledninger og instrukser til kommunalt ansatte, samt letlæseligt, let tilgængeligt og let forståeligt materiale om borgeres rettigheder i forskellige sammenhænge.

Med disse ord tilslutter vi os Naalakkersuisuts ændringsforslag og foreslagsstillers forslag principielt, men ønsker at udvide disse så det ikke er adgangen til kommunalbestyrelserne, eller en telefonisk hotline vi taler om, men at søge den bedste og mest praktiske løsning for borgererne.

Demokraterne ønsker at henvise til MIO's eksisterende erfaringer med anonym rådgivning og SMS-løsninger, og anbefaler at disse inddrages i foreliggende arbejde, ligesom vi henviser til digitale løsninger i samarbejde med andre typer løsninger.

Sidst, men ikke mindst, skal vi nævne behovet for, at oplysning sker til vor befolkning, af de handlemuligheder de har.

Med disse ord henviser vi denne til behandling i Familie,- og sundhedsudvalget.